

hadden. Toen nu een van hun vrienden in juni '42 naar Zweden vluchtte, gaven zij hem een brief mee waarin zij om hulp vroegen. Die brief kwam bij consul-generaal de Jong terecht, werd door hem met de Britse *Intelligence* besproken en het gevolg was dat aan Deinum en Vader in september door een medewerker van de Jong (een Nederlandse journalist die van Zweden uit in overleg met de Jong nogal pro-Duitse artikelen schreef teneinde van tijd tot tijd een visum voor een reis naar bezet gebied te krijgen) de gegevens overhandigd werden die zij voor zendverkeer met Engeland nodig hadden: golf lengte, roefletters, code en zendschema. De bedoeling was dat Deinum en Vader zelf een zender zouden bouwen. Dat hadden zij ook aangeboden; onderdelen zouden zij van relaties bij de Philips-fabrieken kunnen verkrijgen. Op dat aanbod was de Britse *Intelligence* vooral daarom zo grif ingegaan omdat Deinum en Vader, zoals zij bericht hadden, vertrouwden, van waarnemers in het gehele land dagelijks weerkundige gegevens te kunnen krijgen. Natuurlijk zouden die gegevens voor de Geallieerde luchtmachten met het oog op hun operaties boven Nederland maar vooral ook boven Duitsland van veel betekenis zijn – mits zij onmiddellijk doorgegeven zouden worden. Een zender was essentieel.

Met veel moeite slaagde Deinum er in, een zender te bouwen. Deze kwam begin december '42 gereed. *MI-6* had daar overigens niet eens op willen wachten want nog voor Deinum en Vader met hun eigen zender in de lucht kwamen, was in Londen besloten, hun een Engelse zender toe te sturen. De kapitein van een van de kustvaarders die bij de ‘Zweedse Weg’ ingeschakeld waren, nam die zender met alle bijbehorende nieuwe aanwijzingen mee en leverde het geheel medio december bij Vader af. De zender heette ‘Packard’ – in die tijd een Amerikaans automerk van superieure kwaliteit. Hij deed zijn naam overigens geen eer aan, want hij bleek niet te werken en tot overmaat van ramp had *MI-6* de zendgegevens voor de eerste zender van Deinum en Vader geannuleerd en bleek dat de zendgegevens die bij ‘Packard’ behoorden, evenmin deugden als het apparaat: men had een verkeerde golf lengte gekozen. Het werd eind april '43 voor Deinum en Vader aan een Engelandvaarder een noodkreet konden meegeven waarin zij op die defecten wezen. Notabene: hun organisatie was klaar, zij kregen gegevens uit het gehele land, hun marconisten waren uitstekende vaklui, zij bezaten een zender – en ze kregen geen contact! ‘Het verwezenlijken van deze opzet heeft’, schreven zij niet zonder bitterheid,

‘vrij veel moeite en tijd gekost. In het algemeen is de Nederlander zeer voorzichtig en ook bang geworden. Bovendien redeneert men maar al te graag: ‘Waarom moet juist ik dit risico lopen? Er zijn genoeg anderen. Dergelijke zaken zullen zeker al wel prachtig geregeld zijn. De oorlog winnen we nu toch